

Skivor

POP

THE REGGIE KNIGHTON BAND - (CBS)

Efter sin första och lysande LP kommer Reggie Knighton med samma recept igen - fast nu utan fräschör. Låtarna är halvsvaga, medan arrangemangen är bra. I stort sett är det sämre än tidigare, nu har inte Reggie Knighton samma studio-musiker som tidigare att luta sig mot heller.

GUNNAR WESSLÉN

LOL CREME & KEVIN GODLEY - L (Phonogram)

Creme och Godley var tidigare hälften av 10 CC. Deras mjuka, eftertänksamma musikalitet blev en utmärkt kombination till Gouldman och Gramms mer hårdföra, hit-skapande sätt att skriva rock. Ensamman klarar sig inte Creme & Godley något vidare. Deras nya LP är liksom deras förra en trotsam lek med klicheer och ljudeffekter.

GUNNAR WESSLÉN

SUZI QUATRO: If you knew Suzi (Rak records)
Här har Suzi blandat sina egna låtar med diverse andras. Chinnichaps låtar skall förseglas och tystas. Hon gör Kinks gamla "Tired of waiting" och Tom Pettys "Breakdown" väldigt fint. Suzies egen "Suicide" är också bra.

JAN FLYRIN

NEIL YOUNG: "COMES A TIME" (Reprise)
Young gör aldrig något dåligt, även om denna lågmälda (nästan sliskiga) LP med många country-låtar kan göra hans rock-fans besvikna. Som vanligt personliga texter och melodier som man inte kan låta bli att nynna när man hört dem några gånger. Höjdpunkt: "Already one" - berättelsen om en skilsmässa och om hur det känns att inte få träffa sin son.

ARNE NORLIN

LONE KELLERMANN & ROCKBANDET "För natten blir till dag" (CBS)

Det är riv i Lone. Hon behärskar allt från blues och jazz till rock och ballader. Hon visar prov på alltihop på den här skivan tillsammans med Rockbandet. En samling skickliga rockveteraner som klarar det mesta, elgitarr, dragspel och vad du vill.

I kvinnoängan "Nina" beskriver Lone ett förhållande som tagit slut: "skit på han för faen" vrålar hon, bara för att några skivspår längre bort gunga iväg i sugande blueslåten "Fugeln er flöjet".

STINA HELMERSSON

JOHNNY HALLIDAY:

Solitudes a deaux
Första sidan: smäktande visor. Andra: mer ös. "Frankrikes Elvis" låter som Tom Jones - men har en tjugig röst även på låga toner.

Men ändå - melodislingorna får inget fäste, de slinker ur öronen och lämnar bara tomhet efter sig. Trots alla tjugiga arrangemang och exakta bakgrundskörer.

HANS WIGSTRAND

STATUS QUO: If you can't stand the heat (Vertigo)

Samma gamla raka rock-boogie. Det funkar - som vanligt - bra i de snabba låtarna, men balladerna är slätstrukna och ointressanta. Och nog börjar deras stil bli lite enförmig nu - åtminstone på plattan.

JAN ANDERSSON

PAUL STANLEY:

"KISS" (Casablanca)

PETER CRISS:

"KISS" (Casablanca)

GENE SIMMONS:

"KISS" (Casablanca)

ACE FREHLEY:

"KISS" (Casablanca)

Medlemmarna i Kiss kommer här med varsin soloplatta. Hårdrocken

har ersatts av mjuk, melodios pop, disco och ballader. Paul Stanleys och Peter Criss skivor är stundtals riktigt bra. Ace Frehley får godkänt medan Gene Simmons misslyckats totalt, trots hjälp av Bob Seger, Donna Summer och Cher.

JAN-OLOV ANDERSSON

JAZZ

EGBA "Amigos Latinos" (Sonet)

Den här skivan måste man verkligen lyssna på. Ordentligt. EGBA spelar instrumentalt hela skivan igenom. Vandrar elegant från modern stötig jazz via folkmusikklanger till rena musikaliska experimentella utvecklingar. Skickligt. Och fräscht för alla igengrodda discopop-öror.

STINA HELMERSSON

SVENSK POP

LJUD FRÅN FRIBERGA (Bröderna Surf)

Sex band från en ungdomsgård i Danderyd spelar punk och nya vägen med stor entusiasm och mycken spelsplädje. Musikaliskt och tekniskt är det självklart inte märkvärdigt, men en del texter och framföranden är både roliga och bra.

JAN ANDERSSON

TRETTIOÅRIGA KRIGET: "HEJ PÅ ER!" (Mistlar)

T K har varit med länge - tidigare har de gjort två LP på CBS. De är fem numera. Den nye klavierspelaren lägger ut en bred bakgrundsmatta och över det ligger mäktiga gitarrpålåg och kraftfull sång. Det låter tidigt engelskt 70-tal - Deep Purple, ungefär. Och likt sina engelska kolleger har de märkbart svårt att hitta andra texter än meningslöst nonsens-blaj.

ARNE NORLIN

ANDERS F RÖNNBLOM: "KOMEDIA - EN TRIPP NERFÖR TARSCHAN BOULEVARD" (Tyfon)

Anders F Rönnblom varvar rak rockmusik med mjuka ballader. De ganska krångliga texterna handlar om så skilda ting som känslor, konflikter mellan samhällsklasser och nattlivet på krogar och diskotek. Några riktigt bra låtar, resten är ganska ointressant.

JAN-OLOV ANDERSSON

REGGAE

JIMMY CLIFF

Island
Jimmy Cliff, han med "The Harder They Come", är den reggae-artist som jobbat mest för att få en syntes mellan reggaen och solmusiken. Ibland lyckas han mycket bra. Hans nya LP är en rullande och svängande LP som man blir glad av att lyssna på. En lycklig musik med inre styrka och rätt bra texter.

GUNNAR WESSLÉN

THIRD WORLD: Journey to Addis (Island)

Det här bandet är från Nassau från Bahama. Liknar Bob Marley i finkostym. Eleganter, prydligare, mer sofistikerat både i musik och texter. Men inte har de samma känsla in. De känns lite polerat tråkigt efter några låtar.

LASSE H. LLGREN

FOLKMUSIK

DIAOULED AR MENEZ (Arfolk)

Gillar du fransmannen/bretagnaren Alan Stivell, så kommer du att tycka om detta också. Bretagne vimlar av folkröckband, som blandar säckpipa och fiol med elbas och trummor. D A M var först (och det var dom som fick Stivell att börja spela elektriskt) och länge bäst. Skivan är från 1976, men har inte gått att få tag på i Sverige förrän nu. Gruppen numera nedlagd.

ARNE NORLIN

Ta inte den här gruppen på allvar. Radio Stars skriver inga intressanta texter, ingen lyssnar på orden ändå, säger gruppen.

Musik som en serietidning

RADIO STARS: "RADIO STARS HOLIDAY ALBUM" (Chiswick)

Radio Stars ska man lyssna till på samma sätt som man läser en serietidning.

Man ska inte ta musiken på allvar.

- Vi struntar i att skriva intressanta texter, folk lyssnar ändå inte på dem, säger Martin Gordon, som skriver de flesta av gruppens låtar.

- Det viktigaste är att folk tycker om vår musik. Och det är inte speciellt svårt att göra.

Nya plattan "Radio Stars Holiday Album" är precis som debut-LP:n "Song for swinging lovers" fylld av enkla, melodiosa poplåtar som fastnar direkt.

Andy Ellison är en utmärkt sångare, Ian Macleod spelar vass, spetsig gitarr och Martin Gordon anger tempot med sin bas och orgel.

Många av Radio Stars låtar innehåller rena nonsens-texter. Men ibland visar Martin Gordon att han har ett väl utvecklat sinne för sjuk humor.

Som i "Macaroni and mice", där han på ett dråpligt sätt beskriver matsedeln på en grekisk restaurang han besökt. En av låtarna var just makaroner och möss.

Eller i "I've got dem old" Sex in chains blues (again mama) part 1", som handlar om en taxichaufför som tar upp en pervers kvinna. Hennes enda intresse är att prygla upp mormoner.

I den låten driver Radio Stars också rent musikaliskt med blues-musiken, genom festlig bakgrundssång.

- Den historien fick jag från de engelska kvälls-blaskorna, säger Martin Gordon. De är fyllda av artiklar som man kan göra bra låtar av.

JAN-OLOV ANDERSSON

MAE-GERI: angrepp med spark

Greppet

Här kommer ett nytt ju jutsu grepp som ni kan träna hemma på mattan. Monika Ritzler demonstrerar på Hasse Gre-

ger. Det svåraste med det här greppet är att stoppa själva sparken, och det krävs ganska mycket träning innan man klarar av det.

I förra numret av UNG berättade vi om en av självförsvarssporterna - ju jutsju. Här är de andra japanska kamp-sporterna.

Budo betyder krigets väg. Det är samlingsnamnet för alla de japanska kampsporterna. I Svenska Budoförbundet, ingår ju jutsu, judo, aikido, kendo och karate.

● Ju Jutsu är en ren självförsvarssport. Orden är japanska för mjuk teknik.
● Jiu jitsu är den andra rena

självförsvarsgrenen. Från början var ju jutsu och jiu jitsu samma sak. Men man kunde inte riktigt komma överens om hur man skulle vidareutveckla sporten, och det blev en splitt-ring. Svenska jujitsuförbundet har huvudsäte i Göteborg.

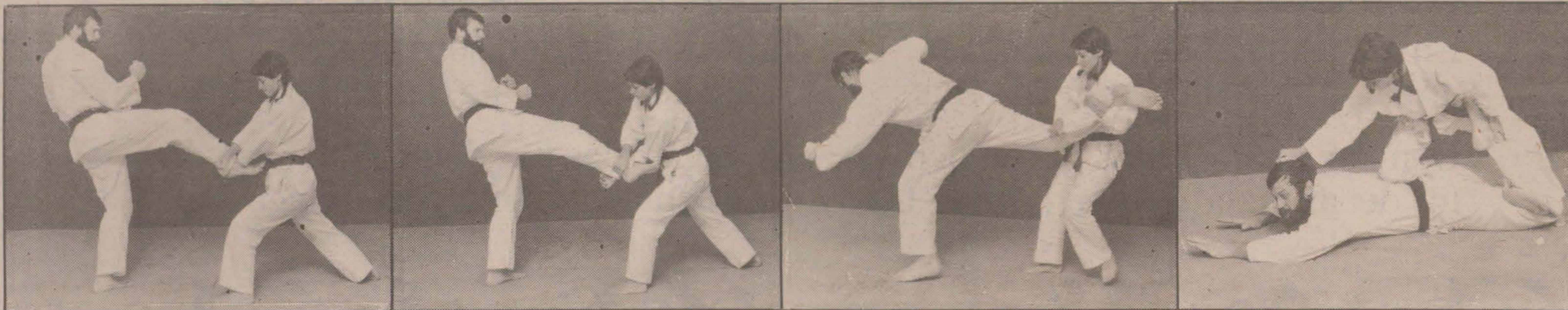
● Judo står på japanska för den mjuka vägen. Det är en olympisk gren, och ingenting för den som är ute efter att lära sig självförsvar. Här handlar det istället om idrott.

● Karate betyder tom hand.

Precis som judo är den en tävlingssport. Det går ut på att rikta slag och sparkar mot varandra, men den får aldrig lov att träffa. Används karate på fel sätt kan den vara direkt livsfarlig.

● Aikido kan ungefär översättas med "den universella kraftens väg". Man använder sig mest av handledsbrytningar.

● Kendo är svärdets väg. Det är en slags fäktning. Man har rustning och hjälm och slåss med bambupåkar. Kendo är den minsta av budosporterna.

1 Ta ett stort steg bakåt. Korsarmarna och håll upp dem så att sparken stoppas. (se upp, det gör ont).

2 Ta tag i benet och vrid det så att han snurrar runt.

3 Fortsätt och vrid ända tills han ramlar omkull.

4 Nu ligger han på marken. Vik ihop högerbenet som du håller i så att det ligger i vänstra benets knäveck. Ta sedan snabbt tag i hans andra fot och vik den över. Häng på, och han är fast. Bilder: Calle Törnström